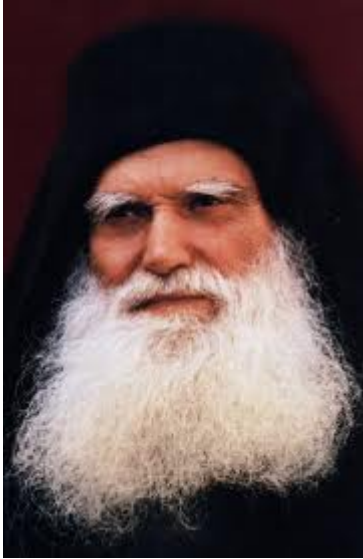

Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης:Αγιότης - Αρετή - Αγώνας

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Κατουνακιώτης](#)

Άνθρωπος ο οποίος επαινεί τον πλησίον του και κατακρίνει τον εαυτό του, φθάνει σε μέτρα αγιότητος. Αν ζητάς εσύ από τον άλλον, επειδή σε λύπησε, να σου βάλει μετάνοια, δεν είσαι καλά, δεν είσαι εντάξει, δεν βαδίζεις στο δρόμο της καλογερικής.

Φθάσαμε, πατέρες, σ' ένα τέτοιο σημείο, που μπορώ να πω ότι, όταν ήμασταν κοσμικοί, ήμασταν καλύτεροι. Τώρα δεν σηκώνουμε λόγο, δεν σηκώνουμε λόγο.

Τα πατερικά βιβλία λένε ότι ο αββάς Νισθερώ απέκτησε φήμη αγίου ανδρός. Και πήγε άλλος και του λέει: «Τι αρετή έκανες, πάτερ, κι έφθασες σ' αυτά τα μέτρα;»Λέει: «Αφότου μπήκα στο μοναστήρι, είπα, εγώ και το γαϊδούρι ένα είμαστε. Όσο μιλάει το γαϊδούρι, όταν το δέρνεις, τόσο θα μιλήσω κι εγώ». Αυτό ήταν το θεμέλιο, ότι και να τον δείρουνε, «ευλόγησον». Τώρα εμείς φθάσαμε στο σημείο, δεν σηκώνουμε λόγο.

Ο άνθρωπος, εφόσον ζει, πρέπει πάντοτε να αγωνίζεται. Και ο πρώτος αγώνας είναι να νικήσει τον εαυτό του. Ο πρώτος και ο κυριότερος εχθρός του ανθρώπου δεν είναι ο διάβολος, όχι. Είναι ο ίδιος ο άνθρωπος εις τον εαυτό του επίβουλος. Και τούτο διότι δεν ακούει τον άλλον, ακούει τι τον λέει ο λογισμός του. Ενώ έχουμε τόσους αγίους Πατέρες να τους μιμηθούμε διαβάζοντας τα συγγράματά τους, εντούτοις όμως το εγώ μας κυριεύει πολλές φορές. Όταν ο άνθρωπος νικήσει τον εαυτό του, είναι ο μεγαλύτερος μεγαλομάρτυρας και τροπαιοφόρος

και νικηφόρος ενώπιον του Θεού!

*

Γι' αυτό πολλές φορές, να σας πω, πατέρες, εφοβήθηκα την κρίση του Θεού. Είναι σύμφωνος ο Θεός με μένανε ή μήπως αλλάζει ο Θεός; «Εμνήσθην των κριμάτων Σου και παρεκλήθην» (Ψαλμ. 118,12· 52). Έτσι είναι.

Ο Σταυρός δεν λείπει. Γιατί; Γιατί εφ' όσον κι ο αρχηγός μας ανέβηκε στο Σταυρό, κι εμείς θ' ανεβούμε, να πούμε. Αλλά απ' τη μια πλευρά είναι γλυκός και ελαφρός, απ' την άλλη μεριά είναι πικρός και βαρύς. Κατά την προαίρεσή μας. Αν πάρεις με αγάπη τον Σταυρό του Χριστού, είναι πολύ ελαφρός, είναι σφουγγάρι, φελλός. Αν το πάρεις, δηλαδή, απ' την άλλη πλευρά, τότες είναι βαρύς και ασήκωτος.

Γι' αυτό, και μένα η πείρα αυτό με δίδαξε. Το θέλημα του Θεού να γίνει. Ήταν απ' το Θεό έτσι. Και ειρηνεύεις, να πούμε. Αν πεις μα γιατί ετούτο, εκείνο, δεν ειρηνεύεις, δεν ειρηνεύεις. Δεν ήταν το θέλημα του Θεού να φύγω την Κυριακή, ήταν τη Δευτέρα· δεν ήθελε ο Θεός την Τρίτη, ήθελε να φύγω την Τετάρτη· ε, ο Θεός έτσι τά 'φερε. Αν τα πάρεις απ' την άλλη πλευρά με την κρίση τη δική σου, θα σφάλεις και μισθόν δεν έχεις. Μισθόν δεν έχεις!

Μέσα σου να βράζει η χαρά, να μη φαίνεται· μέσα σου να βράζει η λύπη, η κόλαση αλλά μην το εξωτερικεύεις. Αυτός είναι ο καλόγηρος.

Ειδάλλως, εσύ κι εγώ εδώ, και να προσευχώμεθα· να μην ακούει ο ένας τον άλλονε. Αυτό είναι κατά Θεόν. Άμα το εξωτερικεύεις, είτε υπερηφάνεια θα σε πιάσει, ή... θα το χάσεις.

Γι' αυτό λέω ότι, όπου κι αν ευρεθεί ο άνθρωπος, να μην απελπίζεται. Να μην τα χάνει, να μην τα σαστίζει. Για τον άλφα και τον βήτα λόγο, ο Θεός γνωρίζει, σε δοκιμάζει. Σε δοκιμάζει: Μπορείς να κρατήσεις αυτήν τη θλίψη; Μπορώ. Θα σου δώσω χάρισμα. Δεν μπορείς; Κι αυτό που σου 'δωσα, θα το αφαιρέσω. Εγώ δεν θέλω δειλούς ανθρώπους. Όχι όπως έστειλε ο Μωυσής τους κατασκόπους, λέει: «Εωράκαμεν υιούς γιγάντων και ήμεν ενώπιον αυτών ωσει ακρίδες» (Αριθ. 13,34). Έτσι; Ναι, αλλά ποιος το λέει αυτό; Ποιος το λέει; «Δειλός αποσταλείς εις υπακοήν, λέγει· λέων κατά την οδόν και φονείς κατά τας πλατείας» (Παροιμ. 26,13). Δειλός άνθρωπος δεν αξίζει τίποτες. Ενώ τολμηρός πάντα βγαίνει νικητής. Βλέπεις;

Η δικαιολογία δεν είναι γραμμένη στη Γραφή. Οι άγιοι όχι μόνο δεν δικαιολογούνται, αλλά υποφέρουν εκουσίως για τους άλλους.

Πάτερ, όχι έτσι. Εσύ να διορθώσεις τον εαυτό σου, όχι να περιμένεις τους άλλους. Εσύ να σταθείς από κάτω, να σε πατάν όλοι. Τότες είσαι εν τάξει. Ειδάλλως...

Εσύ να αρματωθείς στην υπομονή. Ο δρόμος ο του Σταυρού αυτός είναι.

Ο άνθρωπος, όσο και σοφός να είναι, να συμβουλευέται και λιγάκι. Δεν είμαστε εμείς θεοδίδακτοι. Ούτε ο Θεός και σύ· μπορείς να πάρεις πληροφορίαν από το Θεό; Δεν είμαστε σ' αυτή την κατάσταση. Α, να ρωτήσουμε και κάναν άλλονε. Να ρωτήσουμε, να συμβουλευτούμε. Ε, δεν έχεις κανέναν άνθρωπο καλύτερό σου;

Θα κάνεις υπομονή στα δικά σου τα πάθη, θα κάνεις και στα δικά μου. Έτσι θα γίνεις άγιος.

Πηγή: myriobiblos.gr